

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1884-12-01

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 4 0

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10252>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΚΑΤΥΡΒΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑ.

ΕΤΟΣ Α.

ΑΡΙΘ. 40.

Συνδρομή υποχρεωτική ετήσια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἑξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσσοῦ.

Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

1, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1884.

ΠΕΡΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ.

(συνέχεια)

Ὅφειλε εἶπομεν ἐν τῷ παρελθόντι ἀριθμῷ ἡ Κυβέρνησις νὰ διασαφήσῃ τὰ ἐξῆς ζητήματα, τὰ ὁποῖα βασανίζουσι τὰς συνειδήσεις ὄλων τῶν Κυπρίων:

1. Πόσαι χιλιάδες ἐκόπησαν χαλκίων γροσίων πρὸς χρῆσιν τῆς Κύπρου;

2. Ἡ πραγματικὴ ἀξία 180 τοιούτων χαλκίων γροσίων, μόλις εἶνε ἴση μὲ τὸ ἐν πέμπτῳ τῆς χρυσοῦς ἀγγλικῆς λίρας, τὴν δὲ μεγάλην αὐτὴν ζημίαν τὴν ὑφίσταται ἐννοεῖται ὁ φορολογούμενος Κύπριος τὴν μεγάλην ὁμοῦ αὐτὴν ὠφέλειαν ποῖον ταμεῖον τὴν ὠφελεῖται;

3. Ὅταν ἡ Κυβέρνησις εἶνε ἐλευθέρη νὰ κόπητ ὁ π ὅ τ ε θ έ λ ε ι και δ - σ α θ έ λ ε ι χαλκίνα νομίσματα τὰ ὁποῖα ἔξω τῆς Κύπρου δὲν ἔχουν πέρασιν, αἱ δὲ 98 χιλ. λίραι πρὸς τὴν Τούρκίαν καὶ κάμμιν εἰκοσαρξάν χιλ. μισθοὶ τῶν ἑπαλλήλων πηρόνονται εἰς χρυσίον, δὲν θὰ κατακτήσουν οἱ Κύπριοι νὰ μείνωσι φορτωμένοι σακιά γεμάτα ἀπὸ χάλκωμα μόνον τὸ ὁποῖον οὐδὲ νὲ στυμπώσῃ τὰς τρύπας τῶν μαγειρικῶν σκευῶν δὲν κάμνει;

Κατόπιν τῶν τριῶν τούτων ζητημάτων ἔρχεται καὶ τέταρτον, τὸ καὶ σπουδαιότερον. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Ἀγγλία ἤθελεν ἀφήσῃ τὴν Κύπρον, ποῖος ὀφείλει νὰ μᾶς δώσῃ πίσω τὰς χρυσᾶς μᾶς λίρας καὶ νὰ πάρῃ τὰ χαλκωματικά του αὐτά;

Ἴδού αἱ σκέψεις καὶ τὰ ἀληθῆ αἷτια

διὰ τὰ ὅποια δὲν θέλει τὸ διαμέρισμα Λεμεσσοῦ—Πάφου νὰ δεχθῇ τὴν νέαν διατίμησιν τῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων ἧτις ὡς φρονεῖ θὰ γίνῃ ἀφορμὴ νὰ εἰσαχθῇ χαλκονόμισμα πολὺ. Ἀλλὰ τὰς αἰτίας σκέψεις εἶχον καὶ ἔχουν καὶ τὰ λοιπὰ διαμερίσματα Λευκωσίας, Λάρνακος, Κυρηνείας δὲν ἠδύνατο ὁμοῦ νὰ ἀντισταθῶσιν ἔκτοτε, διότι εὐρέθη νὰ ἔχη τὴν αὐτὴν διατίμησιν τὸ νόμισμα. Φρονούμεν δὲ ὅτι, εἴτε γίνῃ δεκτὴ καὶ ὑπὸ τοῦ διαμερίσματος Λεμεσσοῦ ἡ νέα διατίμησις, εἴτε ὄχι, οἱ Βουλευταὶ ὀφείλου ἐν τῇ προσεχεῖ τῷ Νομοθ. συνέδῳ νὰ ἐρωτήσωσιν ἐπισημῶς τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῶν ρηθέντων ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἔχουν μεγίστην σπουδαιότητα διὰ τὴν Νῆσον.

Εἶπομεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ὅτι εἶνε ὅλως χωριστὸν τὸ ζήτημα ἂν ἡ παραδοχὴ τῆς τοιαύτης διατιμήσεως τῶν νομισμάτων θὰ ὠφελήσῃ ἢ μὴ τοὺς κατοίκους τοῦ διαμερίσματος καὶ ὅτι ἔχομεν τὴν ιδέαν εἰς ἣν καὶ ἐπιμένομεν ὅτι οὐδεμίαν βλάβην ἀλλὰ ὠφέλειαν θὰ προξενήσῃ. Μ' ὅλας τὰς συζητήσεις καὶ φωνᾶς, οὐδεμίαν σαφῆ ιδέαν πραγματικῆς ζημίας ἠκούσαμεν, εἰμὴ μόνον ὅτι ἡ ὠφέλεια, καὶ αὐτὴ μικρά, θὰ μεταβῇ ἀπὸ ὀλιγωτέρους εἰς περισσοτέρους καὶ τίποτε ἄλλο· πολλάκις μάλιστα ἠκούσαμεν διὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν συναλλαγὴν νὰ μεμψιμοιροῦν καὶ τὰ δύο ἐνεχόμενα πρόσωπα εἶτι θὰ ζημιωθῶν τοσοῦτον αἱ συζητήσεις εἶνε ἀβάσιμοι. Ὁ χρεώστης Γιάννης π. γ. λέγει, αμ' ἐδάνεισεν ὁ Κώνστας 20 λίρας καὶ τὰς

ἐξώδευσα πρὸς 132 γρ. τὴν ὥρα καὶ τοῦ τὰς δώσω 180 τὴν κάθε μίαν, δὲν εἶνε ζημία μου;» ὁ δανειστής Κώνστας λέγει «ἐδάνεισα τὸν Γιάννην 20 λίρας δταν ἐπιπλέοντο 132 γροσία τὴν ὥρα καὶ τοῦ τὰς δώσω 180, δὲν εἶνε ζημία μου;» Πιθανὸν νὰ ἤμεθα ἐσφαλμένοι καὶ νὰ ὑπάρχουν σημεῖα τινὰ εἰς τὰ ὁποῖα φαίνεται καθαρὰ ἡ ζημία, καὶ τὰ ὁποῖα εἰμὲι εἰσέτι δὲν ἐνοήσαμεν, ἀλλὰ νομίζομεν ἔτι-ἔπου ὑπάρχει ζημία εἰς τὸ ἐν πρόσωπον, ἔπεται ὅτι ὑπάρχει ὠφέλεια εἰς τὸ ἄλλο· τὸ δὲ ζήτημα εἶνε νὰ ἐξετασθῇ πόσοι ὠφελούντο πρῶν, καὶ πόσοι θὰ ὠφελῶνται εἰς τὸ μετὰ ταῦτα.

Οὔτε τὸ ὅτι θὰ γίνῃ ἀφορμὴ ἡ ὑψωσις αὐτῆ τῶν νομισμάτων νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ διαμέρισμα ἀρκετὸν χαλκονόμισμα πικραδεχόμεθα· διότι τοῦτο ἠδύνατο μάλιστα τὴν ὥρα νὰ γίνῃ ὅτε 9 Cyprus ἀνταλλασσόμενα δι' ἐνὸς σελληνίου ἐξωδεδόνται ἐν τῷ διαμερίσματι Λεμεσσοῦ ὡς 6 γροσία καὶ 30 παράδες, ἐνῶ τὸ σελλίνιον τιμᾶται 6½ μόνον γροσία· χάριν λοιπὸν κερδοσκοπίας ἠδύνατο πᾶς τις νὰ προμηθεύῃ χαλκίνα γροσία καὶ νὰ κερδίῃ οὕτως εἰς πᾶσιν λίραν 3 γροσ. γερὰ· διότι τίς τάχα ἐκ τοῦ διαμερίσματος τούτου δὲν δέχεται τὰς γροσάρας αὐτὰς ὡς τριαντάρας ὄσας καὶ ἂν τῷ ἔδιδέ τις; Πιστεύομεν ὅτι κατὰ τι θὰ αὐξηθῇ τὸ χαλκονόμισμα διὰ νὰ ἀντικαταστήσῃ μερικὰ μικρὰ ἀργυρὰ νομίσματα τὰ ὁποῖα εἰς τὰ ἄλλα διαμερίσματα δὲν εἶνε γνωστὰ καὶ ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶνε γεμάτη ἡ Λεμεσσοῦ· ἀλλὰ μήπως δὲν εἶνε ἀναγκαῖα; μήπως καθ' ἑκάστην δὲν αἰσθα-

νόμιστα τὴν μεγάλην ἀνάγκην τῶν λεπτῶν νομισμάτων;

Πολλοὶ ἠὲ χαριστήθησαν κἄπως ἐκ τῆς προκηρύξεως τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρ. Τραπεζῆς ὅτι δέχεται χαλκονόμισμα ἢ ἀνταλλάσσει ἀντὶ χρυσῶν νομισμάτων, ἀλλὰ, λέγουσιν, πιθανόν νὰ ἦνε προσωρινὴ αὕτη ἢ ἀπόφασις τῆς Τραπεζῆς ἕως οὗ κατορθωθῇ ὁ σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ παύσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ τ' ἀνταλλάσσει· ἡμεῖς νομίζομεν ἔτι οὐδέποτε θὰ παύσῃ, διότι, φρονοῦμεν ὅτι, μόλις θὰ εἰσέρχεται τις νὰ παραδίδῃ χαλκονόμισμα καὶ νὰ λαμβάνῃ χρυσόν, καὶ θὰ εἰσέρχεται κατόπιν τοῦ ἄλλου νὰ λαμβάνῃ τὸν χαλκὸν καὶ νὰ δίδῃ χρυσόν.

Ἐν τούτοις νομίζομεν ὅτι οἱ Ἀξιότιμοι Βουλευταὶ τῆς νήσου ἐν τῇ πρῶτῃ συνόδῳ, μεταξύ τῶν ἄλλων σπουδαίων ζητημάτων περὶ ὧν θὰ συζητήσωσιν ἐν τῇ Βουλῇ ἐν οἷς καὶ τὸ σπουδαιότατον ἀληθῶς καὶ ἀναγκαιότατον διὰ τὸν τόπον περὶ ἀγροφυλάκων, διὰ τοῦ ὁποῦ ἢ προσγενησομένη ὠφέλεια ἔσεται ἀνεκτίμητος, πρέπει ὡς εἶπομεν νὰ κατατάξωσι καὶ τὸ περὶ χαλκονομίσματος, εἴτε κατορθωθῇ ἢ ὕψωσις τοῦ νομισματος καὶ ἐν τοῖς δυσὶ διχμερίσμασιν εἴτε μὴ περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὁποῦ πρέπει νὰ γίνῃ εἰδός τι συμβάσεως, διότι μᾶς φοβίζεται πολὺ τὸ κατηραμένον ποσὸν τῶν 98 λιλ. λιρῶν τὸ ὁποῖον κατ' ἔπος ἐξάγεται τῆς Κύπρου εἰς χρυσόν.

Τοιαῦτα λοιπὸν αἱ φιλονεικίαι, αἱ συζητήσεις, οἱ θόρυβοι καὶ αἱ φωναὶ περὶ τοῦ νομισματος. Ἐγὼ, ξεύρετε; ἂν μοῦ ἤκουεν ἡ Κυβέρνησις (μὰ τ' αὐτιά της εἶνε πέτσεν) θὰ τὴν ἐσυμβούλευα ἀντὶ νὰ προσπαθῇ καὶ καλὰ νὰ μᾶς πολλύνῃ τὰ γρόσια μέσα τὴν τζέπην χωρὶς νὰ βάλωμεν μέσα τίποτε, κ' ἡμεῖς οἱ ἀχάριστοι νὰ μὴ τὸ θέλωμεν, καὶ νὰ φωνάζωμεν κρόλας, νὰ προσπαθῆσιν μὲ κείνας τὰς μηχανὰς της νὰ μᾶς κάμῃ τετράγωνον τὸ νόμισμα ἀντὶ τοῦ νὰι στοργγύλον καὶ κυλᾶ σὰν τὸν διάβολον καὶ δὲν συναίγεται.

ΟΙ ΠΕΤΟΥΦΑΔΕΣ.

Τοῦτο μᾶς ἔλειπεν ὁ λαὸς νομίζει, φαίνεται, ὅτι ὅταν ἕνας ἄνθρωπος ἐν δάσκαλος, πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὅλα τὰ μυστήρια, καὶ νὰ λύῃ καὶ νὰ διαλύῃ ὅλα τὰ σαντανώματα. Ἐνας συνδρομητὴς μᾶς Λεμησσιος μᾶς γράφει καὶ μᾶς ζητεῖ τὴν λύσιν τῶν ἐξῆς ἀποριῶν του· θὰ προσπαθῆσωμεν λοιπὸν νὰ καθησυχάσωμεν τὸν ἄνθρωπον, διότι εἶνε κριμα νὰ βασανίζηται ἐκεῖνος μὲ ἀπορίας, εἰς

ἐποχὴν καθ' ἣν οὐδεμία πλεον ἀπορία ὑπάρχει...

Ἀπορία α'. Ἐνῶ ὁ Ἐξοχ. Διοικητὴς μᾶς λέγει ὅτι ὁ ἀνεβασμὸς τῆς μονέδας εἶνε ὠφέλιμον πρᾶγμα, διατί ἀνεβάζετον ἐπὶ Τουρκίας μόνον ἔταν ἦτο εὐκαιρος καὶ ὁ Βασιλικὸς χαρὼν καὶ τὰ πούγκρα μᾶς;

Λύσις. Τὰ Τουρκικὰ πρᾶγματα εἶνε Τουρκικὰ, καὶ τὰ Ἑγγλέζικα Ἑγγλέζικα· εἶνε ὅπως διόλου διαφορετικὰ καὶ ἀντίστροφα· δὲν βλέπεις π. χ. ὅτι τὸ ἐν κ κ ρ εἰς τὸ Τουρκικὸν σημαίνει εἰσαῖσὺ σ τ ρ α θ ὁ ς [μὲ συμπάθειον] ἐνῶ εἰς τὸ Ἀγγλικὸν σημαίνει εὐχαριστῶ σοῦ π ο λ λ ᾶ· ἄρα λοιπὸν ὅτι ἔφερεν τότε ἡ δυστυχία, ἢ τὴν δυστυχίαν, σήμερον θὰ φέρῃ τὴν εὐτυχίαν. Δὲν βλέπεις ὅτι εἰς τὴν Λάρνακα καὶ Σκάλαν ποῦναι ὑψωμένον τὸ νόμισμα, πῶς ἐσυνείθησε μὲ τοὺς ππαράδες; τόσον κλάσ ὁ κόσμος καὶ τοὺς ἠγάπησεν, ὥστε ἐγέλασαν ταῖς πάγκαις, καὶ ταῖς ἔρριψαν π ρ α κ μ ᾶ ν τὰ σπήτια τους καὶ ἔλαβαν ππαράδες ποῦ, ἂν δυνηθῆς νὰ μετρήσῃς τὰ βολίκια τους, δύνασαι ναῦρης καὶ τὸν λογαριασμὸν;

Ἀπορία β'. Διατί ἐνῶ κηρύττει ἡ Κυβέρνησις ὅτι θὰ βιάσῃ, τὸν λόσον σ τ ἐ ρ ἰ σ τ ε μ ἔ ς νὰ παζαρίζῃ μὲ ριάλες, ἔπειτα ὁ Διοικητὴς Λεμησσοῦ περιφέρεται καὶ παρακαλεῖ τοὺς χωρικοὺς νὰ δεχθῶσι τὸν ἀνεβασμὸν, καὶ προσκαλεῖ ἔ ν α ἔ ν α Λεμησσιον εἰς τὸ γραφεῖόν του καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ ὑπογράψῃ συνυποσχετικὸν ὅτι ἐγκρίνει τὸν ἀνεβασμὸν;

Λύσις. Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐπρόσταξε καὶ δὲν ἐπαρακάλεν. Αἱ Κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης παρακαλοῦν καὶ δὲν προστάζουν· ἡγοῦν ὁ λαὸς ἐκεῖ βάλλει ἀντιπροσώπους καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοὶ σύμφωνα μὲ τὴν θέλησιν καὶ εὐχαριστήσιν τοῦ λαοῦ κάμνουν νόμους διὰ κάθε πρᾶγμα καὶ γίνονται. Ἐπειδὴ ὁμως ἡ τωρινὴ Κυβέρνησις μᾶς εἶνε Ἑρμαφρόδιτος, δηλαδὴ Τουρκοἰαγγλική, κἀμνει καὶ τὰ δρό· ποῦ τὴν μῖαν ἔχει τὴν ῥάβδον ἔς τὸ χέρι καὶ προστάζει, ποῦ τὴν ἄλλην ἔχει τὸ χέρι ἔς τὸ στήθος καὶ παρακαλεῖ. Ἐκατάλαβες;

Ἀπορία γ'. Τὰ χαρτιὰ ποῦ ἐτοιχοκόλλησεν ἡ Κυβέρνησις, λέγουσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ὅτι «ἡ Κυβέρνησις θὰ πράξῃ ὅ, τι δύναται ὅπως ἐκβιάσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προκηρύξεως τῆς Βασιλίσσης τῆς ἀπὸ 2 Μαΐου 1882.» σὲ ἐρωτῶ λοιπὸν· Βασίλισσα καὶ Κυβέρνησις τῆς Κύπρου τόσον δύνανται ἦτοι νὰ παρακαλοῦν; δεύτερον· πῶς ἢ ἐπίσημος ἢ σχεδὸν ἐπίσημος ἀγγλικὴ ἐφημερίς, λέγει ὅτι ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς

Κυβερνητικῆς ἀγγελίας μόνον τόσον ἐκατάλαβεν ὅτι δὲν ἐννοεῖ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀναγκάσῃ τὸν κόσμον νὰ δεχθῇ τὴν ριάλαν της ἂν δὲν θέλῃ, καὶ ὅτι οὔτε τὸ δικαστήριον εἰμπορεῖ νὰ τὸ κάμῃ;

Λύσις. Ὡ ω ω! μὰ μᾶς πιάνεις βλέπω ψηλὰ ψηλὰ καὶ μᾶς ἐσκοτίσεις. Ἄκουτε τέλος πάντων τί ἐγὼ ἐννοῶ ὅτι θὰ συμβαίη. Φαίνεται ὅτι διὰ νὰ κάμῃ ἐκείνη τὴν προκήρυξιν τότε ἡ Βασίλισσα, θὰ τῆς ἐγράφε κάνας ἀπ' ἐδῶ ὅτι ὁ λαὸς ὡς συνειθισμένος καὶ ἠγαπημένος σὰν ἀδελφία μὲ ταῖς ριάλας θὰ ἐλυπεῖτο κατὰ—καρδα ἂν τοῖ τὰς ἐσθήκωναν, καὶ ἡ Βασίλισσα ἔπραξε κατὰ τὴν δῆθεν ἐπιθυμίαν τοῦ λαοῦ. Ὅταν ὁμως ἦλθεν ἡ προκήρυξις, καὶ ἡ Λεμησσοῦ καὶ τὰ χωριὰ της ἐσηκώθησαν ἔς τὸ ποδάρι καὶ ἐτηλεγράφησαν εἰς τὴν Βασίλισσαν ὅτι δὲν θέλουν τὴν ριάλαν, τότε ἦλθεν ἄλλη προσταγὴ τῆς Βασιλίσσης «νὰ μείνουσιν τὰ πρᾶγματα καθὼς τὰ θέλει ὁ λαός.» ἐνθυμῆσαι τοῦτο ποῦ τὸ ἐκήρυξεν ὁ τότε Διοικητὴς Λεμησσοῦ κ. Οὐάρεν; Σήμερον λοιπὸν ἐπειδὴ πρόκειται διὰ τὸ συμφορον τῶν οἱ Ἀγγλοὶ ὑπάλληλοι τῆς Κύπρου νὰ πράξουν ἐναντίον τῆς νεωτέρας αὐτῆς διαταγῆς τῆς Βασιλίσσης, ζητοῦν ὑπογραφὰς νὰ στείλουν εἰς τὴν Λόνδραν (καθὼς μυρίζει ἡ δουλειὰ· δὲν ξεύρω καὶ σήγουρα) ὅτι τὸ τηλεγράφημα ἐκεῖνο ποῦ ἐστάλη τότε ἦτο γ ρ α γ ν ἰ σ ἰ, καὶ ἰδοὺ ὅτι ὁ λαὸς ἀγαπᾷ πολλὰ ταῖς ριάλας διὰ νὰ γεμώνη τὸ μμάτι του ἀπὸ ππαρὰν, σὰν τὰ παιδιὰ ποῦ θέλουν νὰ κρατοῦν πολλὰ πολλὰ λιλιὰ.

Ἀπορία δ'. Ἐνῶ εἰς ἐμὲ ἐπαρουσιάσθη μία ἀναφορὰ ἐναντίον τοῦ ἀνεβασμοῦ καὶ ὑπέγραφα κ' ἐγὼ τριανοσιόστως ἐξηκοστός, καὶ ἐδόθησαν δεκάδες ἀναφοραὶ ἀπὸ τὰ χωριὰ διὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν, διατί ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερίς λέγει μὲ τὸν θετικώτερον τρόπον ὅτι «χάρις εἰς τὴν δραστηρίαν ἐνέργειαν τοῦ Διοικητοῦ Λεμησσοῦ ὅλας αἱ τάξεις συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἀγορᾶς παρεδέχθησαν ὡς βάσιν τὸ χαλκινὸν νόμισμα;»

Λύσις. Ἡ ἐγγλέζικη ἐφημερίδα ὅσα γράφει τὰ γράφει ὄχι διὰ σὲ καὶ δι' ἐμὲ τοὺς Κυπριώτας, ἀλλὰ διὰ τοὺς Ἀγγλοὺς τῆς Λόνδρας ποῦνε μακρὰ... Ἐπειτα ἐκεῖνος ποῦ γράφει τὰ ἀνωτέρω, κύριον σκοπὸν εἶχε νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ Διοικητὴς μᾶς εἶνε δ ρ α σ τ ἦ ρ ἰ ο ς καὶ δ η μ ο φ ἰ λ ἦ ς· καὶ εἶνε μὲν ταιούτος, ἀλλ' εἶνε ἀνάγκη καὶ νὰ τὸ πῇ κάνας. Ἄριον ἂν τοῦ κατεβῇ νὰ πῇ καὶ τὸν Ἀστυνόμον μᾶς δραστήριον ποῖον φοβᾶται; δύνασαι σὺ νὰ τοῦ κάμῃς τίποτε;

Ἀπορία ε'. Ἐνῶ ὅλος ὁ κόσμος λέγει πῶς ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερίς γράφεται ἀπὸ ὑπαλλήλου (ποῖός τὸ λέγει ἀδελφέ

τούτο; ἀπὸ Κομπανιάν· ὄχι ὑπαλλήλους) καὶ ἀκόμη ἓνας γραμματισμένος, μὴν φορὰν ἔλεγεν ὅτι ὁ ἐκδότης τῆς δὲν γνωρίζει νὰ γράφῃ ἀγγλικά, διὰ τί διαβεβαιοῖ εἰς τὸ νέον τῆς φύλλον ὅτι εἶνε ὅλα ἰδικά του, καὶ τὰ κύρια ἄρθρα;

Αὔσις. Ὁφ! ἐμπέριεψα μαζί σου τόν σον πρᾶγμα ἀδελφὲ καὶ θέλεις νὰ σοῦ τὸ λῦσον κινύλας; Καὶ ὅταν ὁ περίφημος Γρόττι ἔγραψε τὴν ἱστορίαν του, ἐὰν ἔγραφε πάνω τὸ ὄνομα τοῦ κύριου Σάββα π. χ. ποῦ τὰ μουσικοῦδρα μὲ τί δικαίωμα ἓνας ἄλλος εἰμποροῦσε νὰ φωνάζῃ; Τί ἐκέρδισε τάχα ὁ Ἰσαὰκ ὅταν ἐγνώρισε μάλιστα τὴν φωνὴν τοῦ Ἰακώβ ἀφοῦ αὐτὸς ἐβεβαίωσε πὺς ἦτον ὁ Ἰσαῦ, ὁ δὲ ἀληθὴς Ἰσαῦ δὲν ἦτο παρών; δὲν τὸν εὐλόγησεν ὡς Ἰσαῦ; Εὐλόγησον λοιπὸν καὶ σὺ κτ' ἄρῃς τὸν.

Διὰ τοῦ τελευταίου ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου ἀνεχώρησεν ἐκ Λεμησοῦ δι' Ἀλεξάνδρειαν πρὸς ἀναζήτησιν κρείττονος τύχης ὁ ἐντιμὸς καὶ χρηστοῦθης νέος κ. Βασιλεῖος Ματθαίου τέως διευθυντῆς τοῦ τυπογραφείου «Ἀληθείας.» Τελειόφυτος ὢν τοῦ Σχολαρχείου Λεμησοῦ, κάτοχος δὲ τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς γλώσσης, καὶ τῆς διπλογραφίας, πρὸ πάντων δὲ τὴν τιμιότητα, τὴν χρηστοθήθειαν καὶ τὴν περὶ τὸ ἔργον του δραστηριότητα ὡς ἀριστὴ ἐφόδια καὶ συστατικὰ κεκτημένος ὁ καλλίστος οὗτος νέος, ἐλπίζει, καὶ σὺν τούτῳ ἄπικτες οἱ φίλοι του, ὅτι θὰ τύχῃ τῆς εὐγενοῦς καὶ γενναίας ὑποστηρίξεως καὶ προστασίας τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ὁμογενῶν. Εὐχόμεθα τῷ ἀξιαγαπήτῳ νέῳ νὰ τύχῃ παρὰ τῆς εὐγενοῦς ἐκεῖνης κοινωνίας ἀναλόγου τῶν προτερημάτων του ἀμοιβῆς, ὅπερ ἐστὶν αἴσιον καὶ εὐτυχὲς μέλλον.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἀνέγνωμεν τὸν ἀριθμὸν τοῦ «Χωριάτου» εὐφυοῦς σατυρικῆς ἐφημερίδος ἧτις ἤρξατο ἐκδομένη ἐν Λάρνακι.

Ἄς τοῦ ταῖς θάλωμεν ταῖς εὐχαῖς μας, νὰ μᾶς ὑπάρξῃ πικροτείνος, γὰρ νὰ μᾶς ψάλλῃ ταῖς προκοπαῖς μας σὰν Γρικωμίτης ἀληθινός. μὰ τὸ βουρκοῦδι τοῦ τὸ καμένον, ἂν δὲν τοῦ τῶχουσι τρυπημένον τζείνης ποῦ ξέρει, ποῦ τὸ χωριὸν τοῦ πὺς θὰ χωρήσῃ τόσαις δουλειαῖς ἀφοῦ τὸ ἔβαλε ἔς τὸν σκοπὸν του ν' ἀνακατῶν τῶσαις φουλακίαις. φρόντισε γυιέ μου μὴν σακκοῦλλα φάρδος καὶ μακρὸς νάχη μεγάλον ἂν θὲν νὰ θάλλῃ; τζεῖ μέσα οὐλλα, τὰ ἔργα ὄλων μικρῶν μεγάλων.

Κύριον καὶ Σεβαστὸν Δημαρχεῖν!

Μοῦ γράφουν πολλοί, καὶ μοῦ λέγουν ἄλλοι τόσοι, νὰ τοῦ γράψω καὶ νὰ σὲ παρακαλέσω ἐγὼ ποῦ πιάθουν τόπον ἢ παρακάλεσαι; μου, καὶ ὅ,τι σοῦ πῶ ἀμέσως τὴν ἐπιῦσαν τὸ κάμνεις [;;; !!!] ὅτι εἰς ἄλλας πόλεις συνήθως τὰ φανάρια τὰ βάλλουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὅπου τὰ σωκάκια εἶνε στενὰ καὶ δύσβατα. Ἐκεῖ λοιπὸν ποῦ εἶνε τὸ μαγαζὶ τοῦ κ. Στυλιανοῦ τοῦ Καβουροράχου ποῦ εἶνε τρίοδος καὶ στενὴ, διατὶ δὲν βαλλεῖς ἐν φανάρει νὰ φέγγῃ ἔς ἐκεῖνος οἱ ὅποιοι περνοῦν ἀπὸ τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ οἱ ὅποιοι ἐπειδὴ εἶνε καὶ τὰ σωκάκια χαλασμένα μεσ' τὸσον σκότος, νομίζουν ὅτι εἰσέρχονται εἰς τὰ ὑπόγεια τῆς Ἱερᾶς ἐξετάσεως καὶ ἄλλοι πατοῦν μεσ' τὰ νερά, ἄλλοι σκοντάπτουν καὶ πίπτουν χαμαὶ κλ. κλ.; εἶνε κτ' αὐτὸ μέτρον οἰκονομικόν; βγάλτε τὸ κεῖ ποῦναι ἴσα τὰ σωκάκια καὶ βάλτε ἐκεῖ ποῦ εἶνε τὸσον ἀναγκαῖον· μὰ αἰωνίως βρὲ ἀδελφὲ πρέπει ἐγὼ νὰ σᾶς συμβουλεύω;

Λεμησοῦ 28)10 Δεκεμβρίου 84.

Φίλε Σαλπιγιά!

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 39 φύλλῳ τῆς «Σαλπιγιά» ἀνέγνωμεν ὑπὸ τὴν ὑπογραφὴν «Νέος ὑπάλληλος τῆς Ἀστυνομίας σας» ὅτι ὀφείλομεν νὰ γράψωμεν καὶ διὰ τὰς μητέρας ἐκεῖνας κίτινες «ἰορτάζουν καθ' ἑκάστην τὴν ἑορτὴν τοῦ Βάκχου καὶ μὲ κλειστοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ στόμα ἀνοικτὸν ὑβρίζουν αἰσχρῶς τὰς θυγατέρας των» κτλ.

Διαβεβαιούμεν τὸν ἀξιότιμον τοῦτον νέον ὑπάλληλον τῆς ἀστυνομίας σας, ὅτι δὲν εἶνε βέβαια δυνατὸν νὰ γνωρίζωμεν ὅλα ὅσα συμβαίνουν, καὶ ὄφειλε νὰ τὸ ξέρῃ τοῦτο διότι δὲν εἶνε πολὺ δύσκολον· ἄλλως δὲν θὰ τὸ παρελείπωμεν πρὸς σωφρονισμὸν μάλιστα τῶν τοιούτων μητέρων καὶ ἀποχὴν τούτων ἀπὸ τῆς αἰσχρᾶς μέθης καὶ οἰνοποσίας, τῆς ἀποιέας φρικτῆς, αἰσχρᾶς καὶ ἀποτρόπαια τὰ ἀποτελέσματα.

Διαβεβαιούμεν προσέτι τὸν ἀξιότιμον τοῦτον νέον ὑπάλληλον τῆς ἀστυνομίας σας, ὅτι μεγάλως θὰ μᾶς ἐχαροποιεῖ ἂν ἤθελεν εὐαρεστηθῆ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν γνωριμίαν του καθότι ἂς βεβαιωθῆ ὅτι λίαν θὰ μᾶς ἦναι χρήσιμος.

Ὁ γνωστός σας Ν.

Λάρνακι τῆ 7 Δεκεμβρίου 84.

Φίλε Σαλπιγιά.

Τάγγ Τάγγ Τάγγ Τάγγ Τάγγ.

Πλήρης κωδιονοκρουσία ἀφύπνησε τοὺς συμπολίτας μας τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης τρίτης πρὸς τὴν τετάρτην πυρκαϊὰ ἐκ ραγεῖσα ἐν τῷ πιστηρίῳ τοῦ κυρίου Π. Κ. Θεμιστοκλέους ἠπείλει μεγάλην καταστροφὴν ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων τὰ ὅποια εὐρίσκοντο ἐν αὐτῷ.

Τὸ συνωστισμένον πλῆθος περιέμενε μετ' ἀγωνίας τοὺς θριάμβους τῶν πολυειδῶν ἀντλιῶν τοῦ Δημαρχείου, ἀλλ' ἐπειδὴ ἦσαν αὐταὶ ἀργοκίνητοι καὶ ἔπρεπε νὰ ἀλειφῶσιν οἱ τροχοὶ τῶν μελάδων, καὶ ἐπειδὴ τὸ λάδι ἦτο ἐπικίνδυνον ἔς τὴν φωτιάν, ἔδωκαν ὁ λῶς διόλου ἀπέρασιν.

Οἱ νυκτοφυλακὲς (πεσβάντιδες) θελήσαντες νὰ προλάβωσι τὸ κακόν, ἔπαθον ἀπὸ ληθαργίαν, μόνον εἰς ἐκ τῶν 00001 οἴτινες φυλάττουσιν τὴν ἀγοράν, ἐφαίνετο περιφερόμενος καὶ ἡρώτα περιέρχοντες ποῦ τὸ κακόν γεννᾶται.

Οἱ ἀστυνομικοὶ σκοποὶ αὐτόκλητοι θὰ ἐγίνοντο ὀλοκαύτωμα τοῦ πυρός ἂν ἐγκαίρως δὲν ἐσυλλογίζοντο, ὅτι ἀνωτέραν διαταγὴν δὲν εἶχον νὰ σώσωσι περιουτίας ξένας.

Λησμονοῦσα εὐκόλως ἡ πόλις τοὺς κόπους καὶ ἀγῶνας οὓς κατέβαλε τό τε Δημαρχεῖον, Πεσβάντιδες καὶ λοιποὶ, δὲν δύναται, νὰ παρέλθῃ ἐν σιγῇ τὰς ἀτομικὰς θυσίας καὶ τὴν αὐταπάρνησιν ἣν ἔδειξαν τὸ μηχανικὸν τμήμα προεξάρχοντος τοῦ κυρίου Κάνιγγις, ὁ ἀξιότιμος Διοικητῆς ὅστις οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐπαύσατο δίδων σωτηρίους διαταγὰς καὶ ἡ ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ ἧτις δὲν ὑπεχώρησεν εἰς τίποτε. Δικαίως λοιπὸν ἀπονέμεται αὐτοῖς τὰς ἐγκυρδοὺς εὐχαριστίας μας.

Κυρὰ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀγ. Λαζάρου. Ἐπειδὴ ὀλίγον φροντίζεις περὶ τῆς ἀηθίας ἣν προξενεῖ εἰς τὸ δημόσιον ἡ παρουσία τοῦ φρενοβλαβοῦς Διάκου ὃν διατηρεῖς, σᾶς λέγομεν ὅτι ἀρκεῖ πλέον τὸ ἀναποφάσιτόν σας, ὅπως ἀποστείλῃτε τοῦτον εἰς τι φρενοκομείον καὶ ἂν ἀμφιβέβητε εἰς τὰ οἰκονομικά σας, κηρύξατε τοῦτο ἀμέσως, καὶ ἡ πόλις ἀνατιθεταὶ τῷ ἀξιότιμῳ συμπολίτῃ κ. Κυζίδῃ τὴν εἰσπραξίαν ἐράνου, ὅπως ἀποστείλῃ αὐτὸν ὅπου δεῖ καὶ ἡ τε κοινωνία ἀπαλλαγῇ λυπηρᾶς θέας καὶ ὁ σεβαστὸς κληρὸς τοῦ ἐμμέσου ἐμπαιγμοῦ, ὅστις γίνεται τῷ Διάκῳ ὑπὸ ἄλλοθρήσκων.

Καλῶς μᾶς ὤρισαν αἱ ἀξιότιμοι Παρθεναγωγοὶ εὐχόμεθα αὐταῖς συντόμους προόδους.

Τελευταία ὥρα. Τηλεγραφικὴ εἰδήσις.

Αὐστηρικὴ παρατηρήσις γίνονται ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου ἵνα διατηρηθῇ ἡ καθαριότης τῆς πόλεως. Ἀδίκως ἐφυλακίσθησαν!!! πολλοὶ πολῖται, πατήσαντες ἐξ ἀπροσεξίας τὰ λαχανικά παντοπωλίου τινὸς τολμήσαντος νὰ ἀπλώσῃ ταῦτα ἐπὶ τοῦ νέου πεζοδρομίου ἀνήκοντος τῷ δημοσίῳ καὶ ἂν τὸ ἐν λόγῳ πεζοδρόμιον εἶνε ἰδιοκτησία τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ μαγαζίου ὄφειλε νομίζω ὁ δῆμος νὰ μὴ ἐξωδέσῃ τίποτε διὰ τὸ κτίσιμον.

